

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ЛИПЕНЬ, 2024

ПІВДЕННО-СХІДНА АЗІЯ: ПРОЩАЮЧИ СВОЇХ ГОНИТЕЛІВ

Лі Пао любить своїх переслідувачів і прагне нести їм Євангеліє

Хресна дорога: прощення

Окрім того, що через смерть на хресті Ісус Христос дарував нам прощення, Він також дав Своїм учням Святого Духа і доручив передавати отримане ними прощення іншим (Євангеліє від Івана 20:21–23).

Наші брати і сестри із Південно-Східної Азії роблять саме так: отримуючи прощення Христа за свої гріхи, вони в Його ім'я пропонують прощення своїм гонителям!

У нас може виникнути спокуса думати, що наші страждання є безглуздими, несправедливими або є наслідком байдужості Бога. Однак насправді ці страждання — можливість, яку Господь дарував нам, наслідуючи Його приклад, і самим виявляти прощення стосовно тих, хто завдав нам болю. Бог закликає нас свідчити про вічну реальність того, що прощення у Христі доступно всім, навіть нашим гонителям!

Із цього інформаційного бюлетеня ви дізнаєтеся про те, як наші брати і сестри у Христі з Південно-Східної Азії передають отримане ними прощення, а на нашому сайті ви зможете прочитати молитовні потреби тих, хто також «іде шляхом хреста» — www.vom-ru.org/nl-07-2024-ukr.

З повагою,
Ерік та Хьон Сук Фолі

ПАЛЯЮ БАЖАННЯМ СВІДЧИТИ ПРО ХРИСТА!

Після тюремного ув'язнення та побиття за вірне свідчення про Христа благовісник Лі Пао продовжує працювати над поширенням Царства Божого в Південно-Східній Азії, знаючи, що будь-якої миті він може зазнати подальших переслідувань.

Перший арешт Лі Пао стався лише через рік після того, як він увірвав у Христа. Він уже привів до Господа вісім зі 108 сімей свого села на південному сході Азії, яке населяють представники племені хмонг, і регулярно проводив богослужіння у своєму будинку.

Протягом п'яти місяців ув'язнення Пао неодноразово били до втрати свідомості, а одного разу так ударили ногою в груди, що зламали йому ребро. «Перебуваючи у в'язниці, — згадує Пао, — я завжди пам'ятав уривок із 12-го розділу Книги пророка Даниїла, де йдеться про страждання на землі та нагороду на небесах. Я хотів, щоб моє життя було подібне до сяючої Божої зорі» (Книга пророка Даниїла 12:3).

Після звільнення Пао відновив служіння. Він проповідував Євангеліє ще сім'ю сім'ям, і це обурювало решту жителів села, які стали переривати богослужіння християн і погрожувати служителю.

Зрештою, щоб уникнути ворожості односельців, Пао довелося переїхати до іншого села. Там він привів до Христа 11 сімей та заснував церковну громаду. Потім благовісника знову заарештували. Цього разу термін його ув'язнення перевищив два роки.

У в'язниці іншим ув'язненим оголосили, що Пао — християнин. Аби принизити його, їм наказували застрибувати йому на спину і їздити верхи, як на коні. Унаслідок цих знущань чоловікові зламали руку й заподіяли множинні травми спини.

У в'язниці Пао також кували електрошокером та отруйними жуками. Як і під час попереднього ув'язнення, його неодноразово били, аж доки він непритомнів.

3 2011 року Лі Пао заснував 12 церков і досі щодня проповідує Євангеліє

Звільнившись із в'язниці, Пао спочатку не вдавалося розшукати свою сім'ю. Його дружина та 11 дітей виїхали з міркувань власної безпеки, не повідомивши сусідів про місце свого перебування. А ще чоловік дізнався, що, поки він відбував термін, двоє його дітей померли.

Згодом Пао возз'єднався з сім'єю у новому селі, де вони оселилися незадовго до цього.

Проте невдовзі чоловіка заарештували втретє через те, що він привів до Христа три сім'ї. Його прикували наручниками до стільця й жорстоко били. «Якщо ти слуга Бога, я зв'яжу тебе, кину до кузова вантажівки, відвезу й вивантажу в річку, — погрожував співробітник поліції. — Ти помреш, і про це ніхто навіть не дізнається».

Поліція також погрожувала вигнати три новонавернені християнські сім'ї із поселення. Коли Пао сказав офіцерам, що дозволить сім'ям жити на його землі, один із них ударив його по обличчю. «Що б ви не робили зі мною, це не завадить мені проповідувати Боже послання у цьому селі, — заявив Пао. — Я поділюся Євангелієм із кожним, щоб кожен міг отримати спасіння. Я не боюся смерті!»

Коли Пао замкнули в тюремній камері, йому доводилося спати голим на холодній бетонній підлозі, без ковдри. Дізнавшись про те, як християнин кинув виклик його підлеглим, начальник місцевого відділення поліції кинувся в камеру й почав стрибати ув'язненому по животу, а потім підняв його на ноги та вдарив кулаком по обличчю, вибивши відразу кілька зубів. Коли Пао впав на підлогу, начальник поліції завдав удару ногою в голову. «Ось так ми чинимо з тими, хто виступає проти уряду!» — кричав він. Зрештою поліцейський витяг чоловіка з камери і скинув зі сходів.

Через два дні начальник поліції помітив, що на Пао був натільний хрест, і наказав зняти його. Коли християнин відмовився, поліцейський ударив його черевиком в обличчя. Потім співробітник поліції наказав ув'язненому зняти одяг, стати оголеним біля стіни та вклонитися йому. «Я не вклонюся нікому, — відповів Пао. — Я схилию коліна тільки перед моїм Господом, оскільки лише Він заслуговує на хвалу й поклоніння».

Коли через два тижні Пао звільнили, він повернувся до родини весь побитий і зраниений. А вже за тиждень потому служитель пішов у біблійну школу. Там він познайомився з нашими співробітниками, які надали йому Біблію та християнську літературу, а також кошти на лікування та стоматологічну допомогу.

Нині, у віці 75 років, Пао продовжує безстрашно проповідувати Євангеліє. І, незважаючи на безперервну працю благовісника й засновника церков, він не зазнавав переслідувань із часу свого останнього ув'язнення. Служитель вважає, що переслідувачі, ймовірно, заплющують очі на його християнську діяльність через похилий вік та шановане воєнне минуле.

Незважаючи на те, що Пао вже понад десять років несе служіння у відносному спокої, християни в його країні, особливо віруючі з народності хмонг, продовжують стикатися із протидією через їхнє свідчення про Христа. У регіоні, де він живе, влада все частіше утискає християн та церковні громади.

Починаючи з 2011 року, Пао заснував 12 церков. Він, як і раніше, щодня проповідує Євангеліє, хоч і визнає, що робити це стає дедалі важче. «Я розумію, що постарів, — каже чоловік. — Мої вуха вже поганочують. У мене погане здоров'я. Я говорю нерозбірливо. Але в глибині душі я все ще палаю бажанням свідчити про Христа навколишнім людям!»

Пао не знає, скільки людей він привів до Христа за роки свого служіння, утім, за його словами, у найменшій із багатьох заснованих ним громад нині налічується 40 сімей, а у найбільшій — 100!

Згадуючи своїх переслідувачів, Пао відчуває до них лише любов. «Я не ненавиджу їх, — запевняє він. — Адже що більше мене переслідуватимуть, то більше Бог винагородить мене. Тому я не боюся померти. Переслідувачі не наші вороги. Насправді це диявол змушує їх переслідувати нас».

Продовжуючи свідчити про істину Господа і Спасителя Ісуса Христа, а також проповідувати Добру звістку про Нього, Пао палко просить наших читачів: «Моліться, щоб я відкривав уста й проповідував Євангеліє не лише мешканцям свого села, але також аби щоразу, коли матиму можливість зустрітися зі співробітниками поліції, я проголошував Добру звістку і їм. Я не можу сидіти вдома й не благовістити; інакше моє серце вже давно перестало б битися. Ось чому я досі несу це служіння. Будь ласка, моліться за моє здоров'я. Моліться, щоб я міг ділитися Божим посланням ще з більшою кількістю людей, ніж раніше».

Пао, який у минулому сильно постраждав за свою віру в Господа і християнську діяльність, не боїться. «Мені не страшно померти навіть завтра, — запевняє він. — Я не боюся, бо зі мною Бог, і молюся: "Господи, дозволь мені померти, служачи Тобі!"».

Лі Пао (крайній праворуч) сильно постраждав за християнське служіння, проте залишається сміливим свідком Христа

ЛАОС: ХРИСТІЯНИ ЗБЕРІГАЮТЬ ВІРУ

М'ЯНМА

В'ЄТНАМ

ЛАОС

ТАЙЛАНД

1994 року в Лаосі налічувалося близько 400 послідовників Христа, до 2020 року їх стало понад 250 тисяч, а нині лаоські християни вважають, що їх, імовірно, понад 400 тисяч. Тільки наш співробітник, який несе служіння в країні, за останні п'ять років заснував майже 40 церков!

Кількість запитів на отримання Слова Божого мовами місцевих народів також збільшилася. Незабаром після завершення розповсюдження понад 2 тисяч примірників Біблій наприкінці 2023 року пастори й очільники церков просять ще більше Святого Письма, оскільки у багатьох лаоських християн й досі немає власного примірника Слова Божого.

Різке зростання християнства спричинило проблеми для лаоських віруючих, особливо для тих, хто живе у віддалених районах, де вони є єдиними послідовниками Христа.

Більшість племінних жителів у тій місцевості — анімисти. Вони також поклоняються духам предків, зокрема своїх померлих батьків. Коли в селі сім'ї стають християнами, жителі стверджують, що через образу місцевих духів ті посилають на них нещастя та хвороби. Тому вони змушують християн відмовитися від їхньої віри або залишити село.

Минулого року за восьмимісячний період односельцями один за одним було знесено будинки десяти християнських сімей, які жили у віддаленому селі на півдні Лаосу, оскільки вони відмовилися зректися своєї віри. Будівлю, яку сім'ї використовували для зборів церковної громади, також було зруйновано, а кафедру спалено разом із Бібліями та збірками гімнів, які вони отримали від нашої організації.

Усі ці сім'ї повірили в Христа впродовж останніх п'яти років і були єдиними християнами у своєму невеликому віддаленому поселенні. У село неможливо дістатися автомобілем, і шлях до нього закритий іноземним місіонерам, однак потрапити туди можуть корінні лаосці, які проповідують Євангеліє своїм співвітчизникам, даючи їм можливість дізнатися про Господа.

Десять християнських сімей залишили своє село минулого року й досі намагаються знайти, куди б переселитися: на рисові поля чи в джунглі.

Однак, навіть мандруючи, ці Божі діти продовжують поклонятися Господу й проповідувати Євангеліє всім, кого зустрічають на своєму шляху. Тепер їхня громада зросла до понад 100 осіб із усього регіону, і все більше людей продовжують приходити через них до Христа. Наш співробітник, який несе служіння в країні, часто відвідує вигнаних братів і сестер та підтримує з ними регулярний зв'язок. Він надав невелику земельну ділянку, на якій вони зможуть оселитися тимчасово, а інший віруючий пожертвував

Лаоські християни стоять серед руїн своїх будинків та будівлі церкви, які минулого року зруйнували їхні односельці

Доставляти Біблії у віддалені села непросто, часто доводиться долати небезпечні дороги та широкі річки

землю, де вони побудують постійні будинки. Деякі сім'ї знайшли місце для будівництва житла в іншому селі.

Переслідування, з якими зіткнулися ці християнські сім'ї, не є унікальними для Лаосу. Ще один наш співробітник допомагає християнкам, які живуть на півночі країни. Батько помер, а мати, син та дочки залишилися. Мати та син — анімісти, а дві дочки стали християнками і продовжують відвідувати богослужіння. Через віру сестер брат намагався вижити їх із сім'ї.

Ще одна невелика сільська церква в Лаосі минулого місяця зазнала жорстокого нападу під час ранкового богослужіння: мешканці села та родичі віруючих зруйнували її приміщення.

Незважаючи на те, що подібні переслідування лаоських християн часті, відповідь їхнім гонителям — прощення. Діти Божі не тримають на них зла, оскільки, як сказав Ісус на хресті, переслідувачі не знають, що роблять. Християни усвідомлюють, що їхні гонителі — це грішники, які не пізнали Христа й не

несуть у серцях світла Євангелія, тому щиро продовжують молитися за них.

Страждання не змушують лаоських віруючих зректись віри. Вони переконані, що Бог допускає ці переслідування, щоб зміцнити їхню віру і щоб вони могли бути прикладом для тих, хто також зазнає випробувань.

Віруючих підбадьорює те, як Євангеліє продовжує свою невинну ходу Лаосом. Один із наших партнерів, який допомагав нам розповсюджувати в країні Біблію, написав: «Через поширення Біблії Бог змінює життя багатьох людей. Він не перестає бути вірним годувальником для нужденних людей. Біблія — це те, що найбільше необхідно для перетворень у житті християнина та його духовного зростання».

Організація «Голос мучеників» продовжує підтримувати лаоських християн, які зазнають гонінь, забезпечуючи їх Бібліями, коли вони про це просять, допомагаючи відновлювати їхні будинки та приміщення церков, а також даючи їм можливість свідчити про свою віру, куди б Господь не повів їх.

БРУНЕЙ: ІСЛАМСЬКЕ НАВЧАННЯ ОБОВ'ЯЗКОВЕ ДЛЯ ДІТЕЙ-ХРИСТІЯН

Міністерство освіти Брунею, країни з мусульманською більшістю населення, яка дотримується ісламських законів, нещодавно оголосило про радикальну зміну політики в галузі освіти.

Султан ухвалив, що всі учні других-п'ятих класів загальноосвітньої школи, зокрема й діти-християни, повинні щодня відвідувати уроки ісламського вчення. Заняття передбачають вивчення ісламських молитов, традицій та Корану. Цей новий закон, що поширюється не лише на державні, а й на всі приватні школи без виключення, набув чинності 1 листопада 2023 року, лише через тиждень після оголошення про його ухвалення.

Незважаючи на те, що в країні існують зареєстровані церкви, християнство там обмежено. Будівництво нових церковних будівель заборонено, церковні громади часто перебувають під пильним наглядом, у них проникають представники релігійної поліції, Біблії малайською мовою є протизаконними, а благовістя суворо заборонено. Строге покарання за євангелізацію мусульман передбачає штраф у розмірі, еквівалентному п'ятнадцяти тисячам доларів США або тюремне ув'язнення на строк до п'яти років, а часто те й інше.

Ця нова політика у сфері освіти ще більше посилює тиск на християнські сім'ї, які ізольовані й від яких очікується, що вони публічно не виявлятимуть свою віру. Проте кілька сміливих євангелістів продовжують проголошувати істину про Господа Ісуса Христа, й ново навернені віруючі приймають хрещення.

Місцеві служителі просять молитися про те, щоб церква в Брунеї зміцнювалася в умовах край посиленого тиску, а також щоб християнські сім'ї знали, як навчати своїх дітей Слова Божого, аби вони могли протистояти обов'язковому ісламському вченню, яке викладається у загальноосвітніх школах.

Брунейські християни залишаються вірними, попри посилений тиск із боку ісламського уряду

